

Den afskyelige vildledning af falsk balance: Vestlige mediers medvirken til at blegvaske Israels folkedrab i Gaza

Pr. 4. juli 2025 er ødelæggelserne i Gaza ufattelige. Det anslås, at mellem 270.000 og 378.000 palæstinensere er døde siden starten af Israels seneste angreb – et tal, der langt overstiger de officielt rapporterede 57.000 direkte dødsfald, som i sig selv er begrænset af lig begravet under ruiner og utilgængelige områder. Alligevel fortsætter mainstream vestlige medier med at præsentere en grotesk forvrænget fortælling under dække af "balance" og "objektivitet". Denne såkaldte neutralitet er intet mindre end medvirken. Ved at tillægge en besættende atombevæbnet stat og en belejret, statsløs befolkning under blokade og bombardement lige vægt bliver medieorganisationer aktive deltagere i en blegvaskning af folkedrabsvold.

Undertrykte statistikker og dækning af dødstallet

Tallene fortæller en historie, som medierne nægter at konfrontere. En undersøgelse fra januar 2025 i *The Lancet* anslog over 64.000 direkte dødsfald pr. midten af 2024 og bemærkede, at dette tal var en underestimering på 41 %. Senere estimer, der tager højde for indirekte dødsfald fra sult, sygdomme og kollaps af infrastruktur, forudså et samlet dødstal på op til 186.000 pr. juli 2024. Med den fortsatte eskalering siden da er det nuværende interval på 270.000 til 378.000 ikke spekulativt – det er baseret på historiske modeller for overskudsdødelighed i konfliktzoner. Alligevel holder medierne fast i det begrænsede tal fra Gazas sundhedsministerium, idet de sætter spørgsmålstegn ved dets troværdighed ved at kalde det " Hamas-drevet", samtidig med at de ignorerer ministeriets lange historie med nøjagtighed under tidligere israelske angreb. Denne bevidste underrapportering fortynder katastrofens omfang og forsinker global forargelse.

Grusomhedspropaganda og afkræftede rædselsfulde historier

Den journalistiske forbrydelse er ikke kun udeladelse, men forvrængning. Tidligt i krigen gentog globale overskrifter forfærdelige og uverificerede historier: **40 halshuggede babyer, en baby bagt i en ovn, et foster skåret ud af sin mors liv**. Disse påstande, der blev bredt spredt af politikere og ukritisk forstærket af medier som CNN og Sky News, tjente som følelsesmæssige påskud for Israels gengældelseskampagne. Den amerikanske præsident Joe Biden gentog selv halshugningspåstanden i en offentlig tale. Intet bevis underbyggede nogensinde nogen af disse anklager. Selv den israelske regering indrømmede senere, at de ikke kunne bekræfte dem. Og alligevel har mange af disse medier den dag i

dag ikke udsendt nogen formelle tilbagetrækninger. Nogle henviser stadig til de afkræftede påstande, som om de var fakta.

Dette er ikke journalistik. Dette er grusomhedspropaganda – en mekanisme til at retfærdiggøre masse drab og dæmpe modstand. Når uverificerede rædselshistorier får øjeblikkelig, ukritisk sendetid, mens dokumenterede israelske krigsforbrydelser behandles med skepsis eller helt nedtones, opstår et mønster: dehumaniseringen af palæstinensere og beskyttelsen af israelsk straffrihed.

Institutionel bias og mediesamarbejde

Den systematiske karakter af denne bias er tydelig. BBC, under Mellemøst-redaktør Raffi Berg, har begravet undersøgende indhold som *Gaza: Læger under angreb*, kun for at det blev reddet af mere modige medier som Channel 4. CNN fortsatte med at sende israelske påstande længe efter, at de var blevet afkræftet, selv ved at ignorere interne indvendinger, som detaljeret beskrevet i Al Jazeera's dokumentar *Failing Gaza*. Amerikanske medieinstitutioner som *The New York Times* håndhævede orwellske redaktionelle politikker, der forbød ordet "folkedrab", selv da Den Internationale Domstol fandt Sydafrikas folkedrabssag mod Israel plausibel. Europæiske mediekonglomerater som Axel Springer har finansielle interesser i økonomien i de ulovlige bosættelser, hvilket direkte profiterer på uddrivelse, mens de former dækningen gennem datterselskaber som Politico.

Udmattelse af vidner: En krig mod journalistik

Som en del af medietomrummet har Israel forbudt alle udenlandske journalister adgang til Gaza siden begyndelsen af angrebet, hvilket sikrer, at de eneste direkte rapporter kommer fra palæstinensiske journalister under belejring. Disse lokale reportere har betalt den ultimative pris for deres dækning – cirka 250 er blevet dræbt af israelske styrker, et dødstal, der inkluderer dem, der tydeligt var identificeret som presse. Ved at eliminere vidner og dæmpe uafhængige stemmer sikrer Israel, at deres version af begivenhederne dominerer den globale fortælling.

Falsk balance: Et redskab til vildledning

Det, der binder disse tilfælde sammen, er ikke blot bias, men bevidst konstruktion. Falsk balance er ikke et neutralt rammeværk – det er et redskab til vildledning. Ligesom klimabenægtelse engang blev præsenteret side om side med klimaforskere, og vaccine-modstandere fik platforme mod medicinsk konsensus, bliver folkedrabet i Gaza begravet under en falsk ligestilling mellem besætter og besatte. Men dette er ikke en debat. Det er en ensidig massakre med over en kvart million dræbte palæstinensere sammenlignet med en brøkdel af dette antal på den israelske side.

Prisen for medvirken

Konsekvenserne af denne vildledning er enorme. Den forsinker international handling. Den tillader gerningsmænd at handle ustraffet. Den sletter lidelsen for et helt folk under

belejring. Den opmuntrer til fremtidige forbrydelser. Vestlige medier må opgive deres påskud om neutralitet, konfrontere virkeligheden af Israels handlinger i Gaza og rette op på de fabrikerede løgne, de hjalp med at udbrede. Gazas blod kræver ikke mindre.

At forblive tavs – eller værre, at forblive ”balanceret” – er at stå på folkedrabet side.